

lig en Merudgift paa 1 500—2 000 Kr. pr. Skole, som altsaa Kommunerne bliver lettet for og Staten faar. Jeg tror dog ikke, det er rigtigt, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) mente, at det at fritage Kommunerne for disse Udgifter skulde bidrage til, at det i den kommende Tid vil være lettere at faa Navigations-skolerne nedlagt; at der skulde ligge en saadan Bagtanke bag Flertallets Forslag eller bag Ministerens Tiltræden deraf, tror jeg er næsten for fiffigt udregnet. Forholdet er det, at for disse Kommuner — og derfor har jeg kunnet give Forslaget min Tilslutning, selv om det betegner en ringe Merudgift —, som er vanskeligt stillet i Forvejen, betyder denne Udgift noget, og naar man ønsker at opretholde disse Skoler — hvad jeg finder naturligt og rimeligt —, baade som Styrmandsskoler og Skibsførerskoler, forekommer det mig ogsaa rimeligt, at Kommunerne fritages for denne Udgift. Jeg anbefaler derfor Flertallets Ændringsforslag.

Den Henstilling, som blev rettet til mig af den ærede Ordfører (M. C. Jensen) angaaende Muligheden af en Gang at faa den udvidede Fiskeskipperprøve afholdt paa vore Fiskeskipperskoler, skal blive optaget til Overvejelse.

Hvad derimod Ændringsforslaget under Nr. 1 angaar, næres der fra Ministeriets Side megen Betænkkelighed ved at nedsætte de to Aar til halvandet Aar, Betænkkeligheder, som jeg ogsaa har fremhævet overfor det ærede Udvalg. Jeg er ikke sagskyndig paa det Omraade, men jeg føler mig forpligtet til overfor det høje Ting at fremhæve de Betænkkeligheder, som Ministeriets Søfartskontor gør gældende i saa Henseende, og jeg gør opmærksom paa, at jeg ved Fremsættelsen af Forslaget om Navigationsskolerne meget indgaaende fremhævede, hvilken Betydning de to Aars Sejlskibsfart har for Navigatoruddannelsen. Den Navigatoruddannelse, vi har her i Landet, er en overmaade god Uddannelse, og derfor er vore Navigatorer vel ansete ikke blot herhjemme, men ogsaa i Udlandet. Vi anser det for at være overmaade vigtigt, at denne Tillid til vor Navigatorstand, som findes baade herhjemme og ude, ikke svækkes. Selv om Sejlskibsfarten er vanskeligt stillet nu, er Forholdet dog ingenlunde saaledes, at man ikke er i Stand til i de Sejlskibe, vi har, at faa den Uddannelse, der her er Tale om, og som er gjort til Betingelse for at komme ind paa Styrmands- og

Skibsførerskolerne. Jeg vil gerne oplyse for det høje Ting, at det ved en Undersøgelse har vist sig, at i Løbet af de sidste 6 Aar, fra 1921 til 1926, er der udstedt i alt ca. 550 Styrmandsbeviser, og i disse Tilfælde er der i alt kun meddelt 21 Dispensationer fra Kravet om de to Aars Farttid efter det fyldte femtende Aar med Sejlskibe over 60 Tons. Disse Dispensationer fordeler sig jævnt over Tidsrummet 1921—26, og de har været overmaade godt personligt begrundet allesammen, idet det for en Dels Vedkommende har vist sig, at de har haft nogen Sejlskibsfart før det femtende Aar, saaledes at de praktisk talt opfylder Betingelsen med Hensyn til de fire Aars Sejlskibsfart. En foretagen Undersøgelse har ogsaa vist, at der selv i Tilfælde af, at man fastholder 60 Tons-Grænsen for Sejlskibene, vedblivende haves til Raadighed ca. 475 Sejlskibe og Sejlskibe med Hjælpe-maskinkraft — deri medregnet de søgaaende færøske Fiskekuttere —, hvori den forlangte Sejlskibsfart kan erhverves, og at denne Flaade afgiver Plads til en samlet Dæksbesætning, Styrmandene fra regnet, af ca. 3 900 Mand. Hvis man nu gaar til at nedsætte Tonsgrænsen, for Eksempel gaar fra de 60 t ned til 50 t, udvider man i høj Grad Adgangen til at faa den Sejlskibuddannelse, som der her er Tale om.

Jeg maa fremhæve disse Betænkkeligheder, der næres fra Ministeriets Side ved at gaa ned til de 1½ Aar, og jeg tillader mig at spørge den ærede Ordfører for Udvalget, om det er Udvalgets Tanke, at Kravet om kun 1½ Aars Sejlskibuddannelse skal være gældende ogsaa for de Folk, som fremtidig skal være Styrmand eller Skibsførere i Sejlskibsflaaden. Hvis det ikke er Tilfældet, vil det vistnok medføre Nødvendigheden af en Ændring i selve Søneringsloven.

Bunch: Den højtærede Minister sagde, hvad der vist ogsaa er rigtigt, at han ikke er Fagmand paa dette Omraade og i alt væsentligt maa lade sin Holdning bestemme af Stemningen i Ministeriet og de Kredse, som har til Huse dér. Heller ikke jeg har Lov til at sige, at jeg absolut er Fagmand paa dette Omraade; men jeg har gennem mange Aar nøje fulgt med Navigationen herhjemme, og jeg kan forsikre, at det bliver ganske nødvendigt, at man fra vor Side slaar noget af paa de Fordringer, der stilledes i Frederik den Sjettes Tid.